

AAN DE ZUIDERZEE,

DOOR

JAN J. ZELDENTHUIS

Aan kleine zee, die 't land gevangen houdt
Met dijk' en duinen bracht ik U de dagen
Toen wij tezaëm der wereld schoonheid zagen,
Waar boven bosch en vloed de hemel blauwt.

Achter het zacht-bewogen beukenhout
Viel er het water met een schuchter klagen,
Scheen elke golf het vreemde wee te dragen,
Dat ook den oceaen maakt wreed en koud.

Of toen de weemoed al de vreugden brak,
Elk onbewust zag 't einde van die tochten
Naar 't perelmoer en fijn-weerspieg'lend vlak,

Ik weet het niet, maar beide onze oogen zochten
Iets dat er niët was, tot de blik werd strak,
Iets dat wij samen nimmer vinden mochten.
